अयास्य आङ्गिरसः। बृहस्पतिः। त्रिष्टुप्।

उद्प्रुतो न वयो रक्षमाणा वावंदतो अभ्रियस्येव घोषाः।

गिरिभ्रजो नोर्मयो मर्दन्तो बृहस्पतिमभ्यर्को अनावन्॥ १०.०६८.०१

वयो न- पक्षिण इव पतन्तः। उद्प्रुतः- उदकोद्गमयितारः। रक्षमाणाः- पालका मरुतः। वावदतः-शब्दायमानाः इव । अभ्रियस्येव घोषाः- मेघघोषा इव । मदन्तः- हृष्टाः। गिरिभ्रजः- पर्वतभ्रष्टाः। ऊर्मयः- जलधाराः। न- इव । बृहस्पितम्- मेधािधदेवतम्। अर्काः- स्तुतिश्रीलाः। अनावन्-स्तुवन्ति ॥१॥

सं गोभिराङ्गिर्सो नक्षमाणो भर्ग इवेर्द्यमणं निनाय। जने मित्रो न दंपती अनक्ति बृहस्पते वाजयाशूँरिवाजौ॥ १०.०६८.०२

गोभिः- स्वरिश्मभिः। आङ्गिरसः- बृहस्पितः। सम्- सम्यक्। नक्षमाणः- व्याप्नुवन्। भग इव-सौभाग्याधिदेवता सिवतेव। अर्यमणम्- आर्यशीलम्। निनाय- नयित। मित्रः- स्नेहाधिदेवता। जने- जनान् यथा परस्परं सङ्गमयित तथा। दम्पती- जायापती। अनिक्त- सङ्गमयित। आजौ-युद्धे। आशून्- अश्वान्। इव। बृहस्पते- मेधाधिदैवत। वाजय- शक्तीःसाधय॥२॥

साध्वर्या अतिथिनीरिषिराः स्पार्हाः सुवर्णा अनवद्यरूपाः।

बृहस्पतिः पर्वतेभ्यो वितुर्यो निर्गा ऊपे यवीमव स्थिविभ्यः॥ १०.०६८.०३

साध्वर्याः- श्रोभनार्यशीलाः। अतिथिनीः- अतिथिपूजाशीलाः। इषिराः- साधुकामनामयाः। सुवर्णाः- ज्वलन्तः। अनवद्यरूपाः- अदोषाः। गाः- धेनूः। चिद्रश्मीनिति भावः। बृहस्पितः- मेधाधिदेवता। पर्वतेभ्यः- गिर्युपलिक्षतजडेभ्यः। वितूर्य- निर्गमय्य। स्थिविभ्यः- कुसीदेभ्यः। यविमव। निः ऊपे- निर्वपित। डुवप् बीजसन्ताने॥३॥

आ<u>प्रुषायन्मध्रेन ऋतस्य</u> योनिमवक्षिपञ्चर्क उल्कामिव द्योः। बृह्स्पतिरुद्धरुन्नरमेनो गा भूम्यां उद्गेव वि त्वचं बिभेद॥ १०.०६८.०४ ऋतस्य योनिम्- उदकसदनं मेघं जडम्। अर्कः- पूज्यः। बृहस्पितः। अविक्षपन्- अविकरन्। मधुना- सोमं रसं जीवोदकं वा। आप्रुषायन्- सिञ्चन्। द्योः- नभसः। उल्कामिव- ज्योतिरिव। अश्मनः- जडात्। गाः- चिद्रश्मीन्। उद्धरन्- निर्गमयन्। उद्गेव- अग्निनेव। भूम्याः त्वचम्- भूम्युपलक्षितजडम्। वि- विशेषेण। बिभेद- चिद्रश्म्याविष्काराय अभिनत्॥४॥

अपु ज्योतिषा तमो अन्तरिक्षादुद्रः शीपीलमिव वार्त आजत्।

बृहस्पतिरनुमृश्यां वलस्याभ्रमिव वात आ चेक आ गाः॥ १०.०६८.०५

उद्गः- उदकात्। वातः- वायुः। शीपालिमव- शैवालिमव। बृहस्पितः। तमः- अज्ञानान्धकारम्। अन्तिरिक्षात्- चित्ताकाशात्। ज्योतिषा- ज्ञानप्रकाशेन। अप आजत्- अपगमयित। वातः- वायुः। अभ्रमिव- मेघघनं यथा तथा। बृहस्पितः- मेघाधिदेवता। अनुमृश्य- विचार्य। वलस्य- आवरणबद्धान्। गाः- चिद्रश्मीन्। आ- समन्तात्। आ- आभिमुख्येन। चक्रे- अकरोत्। निर्गमयतीति भावः॥५॥

यदा वलस्य पीयतो जसुं भेद्वहस्पतिरिम्नतपौभिर्कैः।

दुद्भिनं जिह्ना परिविष्टमाद्दुविर्निधीरैकृणोदुस्त्रियाणाम्॥ १०.०६८.०६

यदा। पीयतः- हिंसकस्य। वलस्य- आवरणाख्यरक्षसः। जसुम्- आयुधम्। अग्नितपोभिः-पावकदीप्तिभिः। अर्कैः- मन्त्रैः। बृहस्पितः- मेधाधिदेवता। भेत्- भिनित्त। यदा। जिह्वा। परिविष्टम्- भक्षणम्। दद्भिर्न- दन्तैरिव। आदत्- वलं गृह्णाति। तदा। उस्त्रियाणाम्- गवां चिद्रश्मीनामिति भावः। निधीन्- सम्पदः। आविः अकृणोत्- आविष्करोति॥६॥

बृहस्पतिरमत हि त्यदीसां नाम स्वरीणां सद्ने गुहा यत्।

आण्डेवं भित्त्वा शकुनस्य गर्भमुदुस्त्रियाः पर्वतस्य त्मनाजत्॥ १०.०६८.०७

यत्- यदा। बृहस्पितः- मेधाधिदेवता। स्वरीणाम्- मन्त्रयुक्तानाम्। आसाम्- धेनृनां चिद्रश्मीनामिति भावः। तत्। नाम। गुहा सदने- जडिनिहितम्। अमत- ज्ञातवान्। तदा। शकुनस्य- पक्षिणः। गर्भं। आण्डा- अण्डानि। भित्त्वेव। पर्वतस्य- गिर्युपलक्षितजडं भित्त्वा। त्मना- आत्मना। उस्त्रियाः- गाश्चित्किरणान्। उत् आजत्- उदगमयत्॥७॥

अश्नापिनद्धं मधु पर्यपश्यन्मत्स्यं न दीन उदिन क्षियन्तम्।

निष्टर्जभार चम्सं न वृक्षाद्बृहस्पतिर्विर्वेणां विकृत्यं॥ १०.०६८.०८

दीने उदिन- शुष्कप्राये जले। क्षियन्तम्- वसन्तम्। मत्स्यं न- मीनिमव।अश्ना-अश्मोपलक्षितजडेन। पिनद्धम्- बद्धम्। मधु- सोमं रसम्। पर्यपश्यत्- दद्र्शः। वृक्षात्- तरोः। चमसम्- पात्रविशेषम्। न- इव। बृहस्पितः- मेधाधिदेवता। विरवेण- मन्त्रशब्देन। विकृत्य-आवरणं छित्त्वा। तत्। निः जभार- निर्जहार॥८॥

सोषामिविन्दुत्स स्वरः सो अग्निं सो अर्केण वि बंबाधे तमांसि।

बृह्स्पतिर्गीवेपुषो वलस्य निर्मुजानं न पर्वणो जभार॥ १०.०६८.०९

सः- असो । उषाम्- ज्ञानोदयदेवताम् । अविन्दत्- ज्ञातवान् लब्धवान् । सः । स्वः- स्वर्गमविन्दत् । सो- सः । अर्केण- आत्मसूर्येण । तमांसि- अज्ञानान्धकारम् । वि- विशेषेण । बबाधे- बाधयित । बृहस्पितः- मेधाधिदेवता । गोवपुषः- चिद्रश्मीनाम् । वलस्य- आवरणस्य । पर्वणः- पर्वतोपलक्षितजडात् । मज्जानं न- मज्जन्तिमव । निः जभार- निर्जहार् ॥९॥

हिमेर्व पर्णा मुंषिता वर्नानि बृहस्पतिनाकृपयद्वलो गाः।

अनानुकृत्यमेपुनश्चकार् यात्सूर्यामासा मिथ उचरातः॥ १०.०६८.१०

हिमेव- हिमेन यथा। पर्णा- पर्णानि। तथा। वनानि- वननीयाश्चिद्रश्चमयः। मुषिता- वलेन अपदृताः। बृहस्पितना- मेधाधिदैवतेनागतेन हेतुना। वलः- आवरणप्रतीको राक्षसः। गाः- चिद्रश्मीन्। अकृपयत्- प्रायच्छत्। यात्- यावत्। सूर्यमासा- सूर्याचन्द्रमसो। मिथः- परस्परम्। उच्चरातः- नभिस चरेताम्। तावत्। अनानुकृत्यम्- अननुकरणीयम्। अपुनः- पुनर्यथा न कर्तव्यं भवति तथा। चकार- अकरोत्॥१०॥

अभि क्यावं न कृक्षीनेभिरश्वं नक्षीत्रेभिः पितरो द्यामीपैक्षान्।

रात्र्यां तमो अद्धुर्ज्योतिरहन्बृहस्पतिर्भिनदद्गिं विदद्गाः॥ १०.०६८.११

श्यावम् - कृष्णम् । अश्वम् - तुरगम् । न- यथा । कृशनेभिः - दीप्तिमद्भिराभरणेः । अभि-मण्डयन्ति । तथा । नक्षत्रेभिः - नक्षत्रेः । पितरः - बृहस्पत्युपासका ऋषयः । द्याम् - नभः । अपिंशन् -अलङ्कुर्वन्ति स्म । रात्र्याम् - निश्चि । तमः - अन्धकारम् । अद्धुः - धृतवन्तः । अहन् - अहिन । ज्योतिः - प्रकाशं धृतवन्तः । बृहस्पतिः - मेधाधिदेवता । अद्रिम् - गिरिं मेघं जडं वा । अभिनत् -बिभेद । गाः - धेनृश्चिद्वश्मीन् । अविदत् - लेभे ॥११ ॥

इदमकर्म नमो अभ्रियाय यः पूर्वीरन्वानोनवीति।

बृहस्पतिः स हि गोभिः सो अश्वैः स वीरेभिः स नृभिर्नो वयौ धात्॥ १०.०६८.१२

यः। पूर्वीः- प्राचीनमन्त्रान्। अनु आनोनवीति- वदित । तस्मै । अभ्रियाय- अभ्रोपलक्षितजडेशनाय बृहस्पतये। इदम्- एतम्। नमः- नमस्कारम्। अकर्म- कुर्मः। सः- असौ। बृहस्पितः। गोभिः- धेनुभिश्चिद्रिश्मिभिः। अश्वैः- तुरगैः प्राणैः। वीरेभिः- शूरैः। नृभिः- नेतृभिः। वयः- सिहतां सम्पदम्। नः- अस्मदर्थम्। धाः- द्धातु ॥१२॥